

Jag gungar i högsta grenen.

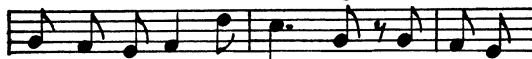
Jag gungar i högsta grenen av

Harjulas högsta ås. Vitt skina de blåa

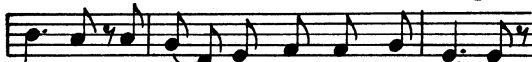
vatten, så långt de av ö - gat nås. Av

Längelmäve - sis fjärdar där skimrar

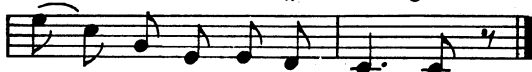
ett sil - ver - band, och Roines älskliga

vågor i fjär - ran kyssa dess strand,

och Roines älskli - ga vå - gor i

fjär - ran kys - sa dess strand.

2. Och blå som en älsklings öga och klar som ett barndomshem det gungande Vesijärvi sig stilla smyger till dem, och hundrade öar simma allt uti dess vida famn, naturens gröna tankar i blåa vågornas hamn.

3. O, hur det fattiga Finland är rikt på skönhet ändå! O, hur av guld och silver dock strålar dess sjöar blå! Här ha i sorg och glädje sin lyra sångarna stämt och härma i stilla gungning de klara sjöarnas skämt.